

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) R. S., b) S. Š.**, oba zast. JUDr. Jakubem Klatovským, LL.M., advokátem se sídlem Senovážné náměstí 978/23, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, **za účasti:** Tělocvičná jednota Sokol Lety, se sídlem Sokolská 12, Lety, zast. Mgr. Pavlem Fárou, advokátem se sídlem Na Příkopě 988/31, Praha 1, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2025, č. j. 41 A 19/2023-79, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Osobě zúčastněné na řízení **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 (tři) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Řevnice (stavební úřad) rozhodnutím ze dne 23. 8. 2022, č. j. 4349/2022/SU/Hko, dle § 129 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v relevantním znění (dále jen „stavební zákon“), dodatečně povolil stavbu osoby zúčastněné na řízení (stavebník) „*Změna povrchu kurtů, změna užívání z kurtů na odbíjenou na tenisové kurty, Lety, ulice Xc*“, která se nachází na pozemku parc. č. Xd v k. ú. L. D., obci L. Na tomto a některých sousedních pozemcích se nachází sportovní areál stavebníka, který se skládá z celkem tří kurtů, z nichž dva jsou umístěny rovnoběžně a třetí kolmo na ně. Kurty jsou užívány zejména pro hraní tenisu, přičemž jeden z nich lze použít i pro další sporty (např. nohejbal a volejbal). Jak bude blíže vysvětleno níže, dodatečné povolení stavby, které je předmětem řízení v projednávané věci, se týká pouze dvou rovnoběžně umístěných kurtů.

[2] Žalobce a) je vlastníkem pozemku parc. č. Xa, žalobkyně b) vlastní pozemek parc. č. Xb, obojí v k. ú. L. D., obci L. Oba tyto pozemky bezprostředně sousedí

s pozemkem parc. č. Xd a součástí každého z nich je rodinný dům. Žalobci podali proti uvedenému rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 1. 2023 (pozn. NSS: rozhodnutí je v důsledku zjevné chyby v psaní označeno datem 9. 1. 2022), č. j. 004828/2023/KUSK, zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Žalobci následně podali proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 18. 6. 2025, č. j. 41 A 19/2023-79, shledal důvodnou, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud totiž dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění ohledně hlukové a prachové zátěže způsobené provozem sportovního areálu stavebníka.

[3] Žalovaný [stěžovatel a)] a stavebník [stěžovatel b)] poté podali proti rozsudku krajského soudu kasační stížnosti. Stěžovatel b) ke své kasační stížnosti připojil také návrh na jejího přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s.

[4] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel b) uvádí, že mu právní následky rozsudku krajského soudu působí těžko napravitelnou újmu. Je totiž právně zavázán vůči svým členům, základní a mateřské škole a dalším osobám umožnit jim užívání sportovního areálu, včetně všech kurtů. Omezení kapacity na 1 tenisový kurt podstatně ztíží jeho schopnost těmto závazkům dostát. Základní a mateřská škola sportovní areál stěžovatele b) užívají k tělesné výchově a sportu. Tento areál je jediným multifunkčním venkovním sportovištěm v obci Lety, což dokládá stanovisko obce Lety ze dne 16. 7. 2025, které stěžovatel b) Nejvyššímu správnímu soudu doručil jako přílohu kasační stížnosti. U stěžovatele b) je aktuálně registrovaných 50 dětí na tenis a 113 dětí celkem i s ostatními sporty. Snížení počtu využitelných kurtů povede k výraznému omezení dostupnosti sportovních aktivit pro děti, což negativně ovlivní jejich sportovní rozvoj a zvýší zdravotní rizika spojená s nedostatkem fyzické aktivity. Omezení kapacity neovlivní jen místní obyvatele, ale i širší okolí. Stěžovatel b) uvádí, že jeho areál neslouží jen ke sportování, ale i k sociálnímu setkávání. Stěžovatel b) každoročně pořádá turnaje v různých aktivitách a sportech, což je právními následky rozsudku omezeno. Jediný kurt, který může stěžovatel b) v současnosti užívat, není multifunkční, protože v areálu stěžovatele b) není v důsledku rozsudku krajského soudu možné hrát nohejbal ani volejbal. Navíc není možné pořádat soutěžní turnaje v tenise a nejsou ani splněny podmínky Českého tenisového svazu pro účast v soutěžích tenisových družstev. Soutěží družstev se každoročně účastní více než 50 dětí. Stěžovatel b) se obává, že nemožnost účasti v soutěži tenisových družstev rovněž negativně ovlivní sportovní výchovu dětí a mládeže a může vést k poklesu počtu jeho členů.

[5] Stěžovatel a) ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele b) mu projevil podporu. Stěžovatel b) by totiž díky němu mohl využívat všechny 3 tenisové kurty, jako tomu bylo před nabytím právní moci rozsudku krajského soudu. Žalobcům tím dle stěžovatele a) nebude způsobena újma srovnatelná s újmou hrozící stěžovateli b) ani nehrozí rozpor s důležitým veřejným zájmem. Žalobci během řízení před správními orgány konkrétně nespecifikovali, jaký dopad má hluková zátěž z areálu na jejich práva k dotčeným nemovitostem. Stěžovatel a) sám i stavební úřad námitky ohledně hlukové zátěže posoudili v míře odpovídající jejich obecnosti. Krajský soud v napadeném rozsudku navíc neshledal, že by hluková zátěž na nemovitosti žalobců překračovala zákonné limity, shledal pouze, že nebyla přezkoumatelně posouzena. Stěžovatel a) má proto za to, že žalobci provozem areálu nebudou vystaveni hlukové zátěži nad rámec hlukových limitů.

pokračování

Dle „*metodického usměrnění*“ hlavní hygieničky České republiky ze dne 6. 4. 2020, č. j. MZDR 15030/2020-1/OVZ [pozn. NSS: tato listina byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena jako příloha kasační stížnosti stěžovatele b)], navíc nelze po krajské hygienické stanici ani stavebníkovi požadovat měření hluku či akustickou studii z provozu sportovního hřiště, neboť zvuky z něj není možné výpočtově predikovat. Stěžovatel a) je proto přesvědčen, že on sám ani stavební úřad neprovedením měření hluku neporušili žádnou ze svých zákonných povinností. Sportovní areál je využíván širokou veřejností všech věkových skupin.

[6] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že stěžovatel a) sice ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele b) uvádí, že „*se připojuje k žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti*“, zdejší soud však jeho podání vyhodnotil pouze jako podporu návrhu stěžovatele b) na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti, neboť podání stěžovatele a) ze dne 26. 8. 2025 je výslovně označeno pouze jako „*vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti*“ a ani z jeho textu neplyne, že by se mělo jednat o samostatný návrh na přiznání odkladného účinku.

[7] Žalobci ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele b) uvádějí, že rozsudek krajského soudu není způsobilý omezit aktivity v daném sportovním areálu. Stěžovateli b) by mohlo způsobit újmu až například rozhodnutí o odstranění stavby, nikoliv rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí, kterým bylo stěžovateli b) uděleno dodatečné povolení stavby. Stěžovatel b) dle žalobců vybudoval sportovní areál bez stavebního povolení v těsné blízkosti jejich rodinných domů v rozporu se stavebními a hygienickými předpisy. Žalobci rovněž argumentují, že stěžovatel b) nedoložil v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žádné smluvní závazky, dále že neprovozuje sportovní areál ve veřejném zájmu, ale za účelem zisku a že veřejným zájmem je v projednávané věci primárně dodržování veřejného práva, tedy stavebních a hygienických předpisů, nikoliv provozování sportovního areálu stěžovatele b) za účelem zisku na úkor práv vlastníků sousedních pozemků. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele b) by dle žalobců bylo podstatným způsobem zasaženo do jejich práv na veřejnoprávní ochranu, neboť proti prvostupňovému rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby brojí již od roku 2022. Okolnosti tvrzené stěžovatelem b) se navíc vztahují k polovině letošního léta, které je nyní již téměř u konce. V dalším období již jimi tvrzená újma bude závislá na možnosti provozování sportovního areálu stěžovatele b) v jiných než letních podmínkách. Žalobci uzavírají, že stěžovatel b) v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neosvědčil tvrzenou újmu ani její intenzitu, a proto žalobci navrhuji Nejvyššímu správnímu soudu, aby návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

[8] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem b) dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[11] Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že není pravdivé tvrzení žalobců, že rozsudek krajského soudu není způsobilý omezit aktivity na kurtech stěžovatele b), a to z následujících důvodů. Stavební úřad osvědčením ze dne 29. 1. 2020, č. j. 0462/2020/SU/HKo, ověřil dle § 125 odst. 4 stavebního zákona zjednodušenou dokumentaci „*TJ Sokol Lety – soubor sportovišť Lety, Xc*“ sestávající ze tří kurtů a tréninkové stěny na pozemcích parc. č. Xe, Xd, Xf, Xg a Xh v k. ú. L. D. Krajský soud v Praze pak v rozsudku ze dne 6. 10. 2021, č. j. 43 A 44/2020-70, shledal, že toto ověření zjednodušené dokumentace bylo nezákonným zásahem, zakázal stavebnímu úřadu z něj vycházet a nařídil mu jej zrušit. Krajský soud totiž v tomto rozsudku dospěl k závěru, že změna sportovního areálu stěžovatele b), kterou provedl v roce 2014, vyžadovala územní souhlas a stavební povolení, které nejsou součástí dokumentace ověřené stavebním úřadem dle § 125 odst. 4 stavebního zákona, v důsledku čehož je sportovní areál v rozsahu uvedené změny nepovolenou stavbou. Touto změnou areálu došlo zejména ke změně povrchu na dvou rovnoběžně umístěných kurtech ze škváry na antuku a k dalším dílčím změnám.

[12] V návaznosti na popsany vývoj požádal stěžovatel b) v rozsahu uvedené změny o dodatečné stavební povolení. Stavební úřad sice shora uvedeným rozhodnutím stavbu dodatečně povolil, žalobci však proti tomuto rozhodnutí podali odvolání, které má v souladu s § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v relevantním znění (dále jen „správní řád“), odkladný účinek, který nebyl stavebním úřadem dle § 85 odst. 2 téhož zákona vyloučen. Od právní moci napadeného rozsudku krajského soudu je tak sportovní areál stěžovatele b) v rozsahu uvedené změny opět nepovolenou stavbou, kterou stěžovatel b) není oprávněn užívat.

[13] Dle Nejvyššího správního soudu stěžovatel b) dostatečně prokázal závažnou újmu, kterou mu právní následky rozsudku krajského soudu způsobují. Z podstaty věci je totiž zřejmé, že jako sportovní klub a provozovatel sportovního areálu skutečně nemůže v plném rozsahu plnit závazky vůči svým členům i dalším osobám, tedy zejména jim umožnit využívat kapacitu tenisového areálu na základě členských příspěvků či jiných protiplnění, pokud byla kapacita tohoto areálu zredukována ze tří hřišť na jediné, v důsledku čehož stěžovatel b) musí logicky, bez ohledu na roční období, výrazně omezit svou činnost. Újma, kterou stěžovateli b) právní následky rozsudku krajského soudu způsobují, byla v předchozím řízení podrobně popsána také v podání stěžovatele b) doručeném stavebnímu úřadu dne 15. 8. 2022, které je součástí správního spisu, a také ve vyjádření stěžovatele b) k návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žaloby ze dne 24. 3. 2023, jenž je součástí

pokračování

spisu soudního (např. snížení příjmů z výběru členských příspěvků, odchod členů a trenérů, snížení příspěvků od České obce sokolské, soukromých dárců a dalších subjektů atd.). Navíc na jediném kurtu, který je v současnosti možné užívat, není možné hrát volejbal ani nohejbal, protože byla kapacita stěžovatele b) o tyto sporty ochuzena. Stěžovatel b) také ztratil možnost pořádat soutěžní turnaje v tenisu a účastnit se soutěže tenisových družstev.

[14] Proti této újmě stěžovatele b) stojí újma žalobců spočívající v povinnosti nadále strpět případnou hlukovou a prachovou zátěž způsobenou provozem nepovolené části areálu, to však již pouze po omezenou dobu do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Žalobci navíc ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele b) neuvedli žádné konkrétní potíže, které jim tato případná hluková a prachová zátěž má způsobovat, ačkoli kurty byly takto provozovány již od roku 2014. Nejvyšší správní soud proto má za to, že popsaná újma, kterou působí právní následky zrušujícího rozsudku krajského soudu stěžovateli b), je nepoměrně větší než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout žalobcům. Nejvyšší správní soud z podkladů, které má dosud k dispozici, neseznal, že by jakákoliv újma hrozila přiznáním odkladného účinku dalším osobám.

[15] K dalším tvrzením žalobců Nejvyšší správní soud uvádí, že krajský soud napadeným rozsudkem shledal rozhodnutí stěžovatele a) nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Neshledal, že by posuzovaná stavba za žádných okolností nemohla být legalizována. Tvrdí-li žalobci, že stěžovatel b), který je pobočným spolkem, provozuje sportovní areál za účelem zisku, nikoliv ve veřejném zájmu, upozorňuje Nejvyšší správní soud na § 217 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle něhož hlavní činností spolku může být jen uspokojování a ochrana těch zájmů, k jejichž naplňování je spolek založen, a podnikání nebo jinou výdělečná činnost může spolek vyvíjet pouze jako činnost vedlejší, je-li její účel v podpoře hlavní činnosti nebo v hospodárném využití spolkového majetku, přičemž zisk z činnosti spolku lze použít pouze pro spolkovou činnost, včetně správy spolku.

[16] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s., podle níž přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a rovněž tuto podmínku má soud za splněnou. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, když dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svédčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS).“.

[17] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud tím pouze odloží účinky zrušujícího rozsudku krajského soudu do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne o podaných kasačních stížnostech. V případě neúspěchu kasačních stížností však budou obnoveny účinky

rozsudku krajského soudu, které jsou pouze dočasně odloženy, a stěžovatel b) v takovém případě opět pozbude oprávnění uvedené dva kurty užívat. Ze zjištěných skutečností neplyne, že by možnost užívání, byť momentálně nepovolené stavby, po takto omezenou dobu představovala zásadní rozpor s veřejným zájmem na dodržování stavebních a hygienických předpisů. Tento veřejný zájem bude narušen jen nevýznamným způsobem, podstatné totiž je, že možnost užívání stavby je takto prodloužena pouze na omezenou dobu do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Naopak tím bude alespoň na tuto přechodnou dobu ochráněn veřejný zájem na tom, aby daný areál byl k dispozici nejen samotnému stěžovateli b) a jeho členům, ale i širší veřejnosti, včetně dětí, v obci Lety a jejím okolí, kde je tento areál jediným multifunkčním sportovištěm.

[18] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatele b) odkladný účinek, neboť se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. naplněny.

[19] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[20] Pokud jde o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II.), vycházel soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, publ. pod č. 4616/2024 Sb. NSS, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení, kterým rozhoduje o návrhu na přiznání odkladného účinku, současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[21] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050416625**.



Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebudou-li soudní poplatky ve stanovené lhůtě zaplacený, bude přistoupeno k jejich vymáhání.

pokračování

V Brně dne 11. září 2025

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu